

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Jana Kašpara a Kamila Tojnera v právní věci žalobce: **A. A.**, nar. X., trvale bytem Z. 671/8, P. 9, zast. JUDr. Janem Bébrem, advokátem se sídlem Ostrovského 3, Praha 5, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 29. 2. 2012, čj. MV-6473-4/VS-2012,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí ministra vnitra ze dne 29. 2. 2012, čj. MV-6473-4/VS-2012 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 8.808,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám JUDr. Jana Bébry, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí ministra vnitra uvedeného v záhlaví, kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 31. 10. 2011, čj. VS-1855/53/2-2009, kterým nebylo vyhověno žádosti žalobce o udělení státního občanství České republiky.

Žalobce v žalobě uvádí, že státní občanství mu nebylo uděleno kvůli porušování zákonné povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění, ke kterému mělo docházet v rozmezí let 2003 až 2009, kdy jako osoba bez zdanitelných příjmů sám odváděl pojistné na zdravotní pojištění. Od září 2009 do současnosti je žalobce zaměstnán ve společnosti Konny s.r.o. a odvody a zálohy na pojistné za něj odvádí zaměstnavatel, tedy do budoucna nehrozí reálné nebezpečí, že by opět nastalo porušení této žalobcovy povinnosti. K tomuto hledisku však žalovaný při rozhodování nijak nepřihlédl. Žalobce s ohledem na uplynulou dobu od podání první žádosti dne 13. 5. 2009, které nebylo vyhověno z totožného důvodu, pocítuje značnou nejistotu v tom, že mu správní orgán opakovaně vytýká nesplnění povinnosti,

k jejímuž porušení docházelo již před delší dobou. Z této nejistoty vzniká dojem bezhraničné libovůle správního orgánu při svém rozhodování. Žalovaný v napadeném rozhodnutí neuvedl, proč v případě žalobce neaplikoval prominutí podmínky stanovené v ust. § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, i když se jí žalobce v rámci správního řízení dožadoval. Porušení předmětné povinnosti musí být hodnoceno z hlediska proporcionality a při rozhodování musí správní orgán dostatečně přihlédnout k závažnosti případného porušení zvláštního právního předpisu a k okolnostem podstatným pro zhodnocení jeho závažnosti. Žalovaný byl povinen provést správní úvahy podle ust. § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, neboť je zřejmé, že výše uvedené okolnosti, by v tomto případě nepochybně mohly představovat důvody hodné zvláštního zřetele, pro něž by bylo možno nesplnění podmínky dle ust. § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství prominout. Žalobce poukázal na zákaz připojování podmínek k podmínkám uvedeným v ust. § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, neboť by takové volné rozšiřování podmínek úvahou správního orgánu nad rámec zákona představovalo libovůli. Žalobce jako osoba bez státního občanství žije v České republice již třináctým rokem, s manželkou, státní občankou ČR vychovává tři děti, které jsou též státními občany ČR. Žalobce chce zde i nadále žít a vychovávat své děti. Žalobce nikdy nepobíral dávky státní podpory, Českou republiku považuje za svůj domov, má zde četné sociální vazby a stabilní práci.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, neboť žalobce správní žalobou neuplatnil nové, právně významné skutečnosti a námitky oproti těm, které byly uplatněny v rámci správního řízení o rozkladu.

Ze správního spisu vyplývají následující pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti:

Žalobce dne 18. 4. 2011 podal žádost o udělení státního občanství. Rozhodnutím ze dne 31. 10. 2011, čj. VS-1855/53/2-2009, nebylo žádosti žalobce vyhověno. V odůvodnění tohoto rozhodnutí Ministerstvo vnitra uvedlo, že se jedná o druhou žádost žalobce o udělení státního občanství. V řízení o předchozí podané žádosti bylo zjištěno, že žalobce neprováděl úhrady pojistného na veřejné zdravotní pojištění řádně ve stanovených termínech, když při platbách záloh docházelo pravidelně ke zpoždění v délce jednoho až tří měsíců, když bylo uhrazeno několik záloh na pojistné najednou a to až po uplynutí data jejich splatnosti. V současné době za něj odvádí pojistné jeho zaměstnavatel společnost Konny, s.r.o.; zaměstnancem této společnosti je od 1. 9. 2009. Velvyslanectví státu Palestina v potvrzení ze dne 7. 12. 2009 doložilo, že je žadatel palestinského původu, avšak palestinským státním občanstvím na základě palestinských právních předpisů nedisponuje. Velvyslanectví Syrské arabské republiky v Praze v potvrzení ze dne 16. 12. 2009 osvědčilo, že žadatel je palestinským uprchlíkem, který nedisponuje syrským státním občanstvím. Od projednávání předchozí žádosti o udělení státního občanství České republiky nedošlo k žádné změně jeho státoobčanského statusu a žadatel je i nadále osobou bez státního občanství a nedisponuje ani palestinským ani syrským cestovním dokladem. Ministerstvo při posouzení žádosti o prominutí splnění podmínky stanovené v ust. § 7 odst. 1 písm. e) zákona v souladu s ust. 11 odst. 4 zákona z důvodů hodných zvláštního zřetele zohlednilo současný systém veřejného zdravotnictví založeného na principu solidarity, jakož i otázku žadatelovy pracovní integrace v České republice s ohledem na stabilitu jeho příjmu a na základě výše zmíněných skutečností dospělo k závěru, že příjmy žadatele v současné době nelze považovat za dostatečně stabilní v tom smyslu, že bez jakýchkoliv pochybností garantují, že i do budoucna bude žadatel dlouhodobě bezproblémově schopen finančně zajistit své životní náklady a potřeby v České republice.

Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí rozklad, ve kterém znovu zdůraznil, že je osobou bez státní příslušnosti, v České republice žije 12 let, od 2. 10. 2003 má zde povolen trvalý pobyt, manželka i tři děti jsou státními občany ČR. Má v úmyslu žít zde se svou rodinou jako plnohodnotný člen české společnosti. Žalobce nesouhlasil s tím, že nehradil zdravotní pojišťovně pojistné. Pojistné odváděl pravidelně ve čtvrtletních intervalech, přičemž tato situace vedla ke vzniku průběžných nedoplatků na pojistném. V letech 2003 až 2006 a od července 2007 do srpna 2009 byl žalobce osobou bez zdanitelných příjmů a musel platit zálohy na zdravotní pojištění sám za sebe. Tato situace pro něj nebyla jednoduchá, neboť ještě neznal zákonné povinnosti pojištěnce zdravotní pojišťovny. Pokud by si byl žalobce vědom svého nedostatku v plnění povinnosti odvádět zálohy na zdravotní pojištění, nebyl by pro něj problém platit platby v měsíčních lhůtách. Jelikož je žalobce od 1. 9. 2009 až do současnosti zaměstnán ve společnosti Konny, s.r.o., povinnost odvádět platby za zdravotní pojištění přešla na jeho zaměstnavatele. Žalobce všechna penále uhradil a už dva roky nemá žádné nedoplatky. K hledisku pracovní integrace v ČR žalobce uvedl, že je pravdou, že neměl stabilní příjem v letech 2003 až 2006 a následně od července 2006 do srpna 2009, nicméně žalobce pracoval na krátkodobých brigádách a vypomáhal svému bratrovi, který podniká v oblasti lázeňství. Po celou výše uvedenou dobu byl schopen uživit svou rodinu, nikdy nepobíral dávky státní sociální podpory. V té době nebyl schopen vykonávat dlouhodobou práci s ohledem na jeho nepříznivý zdravotní stav. Má zkušenosti s podnikáním v oblasti drogerie, resp. parfumerie, kterou provozoval na základě živnostenského oprávnění v roce 2002. Od konce roku 2006 do června 2007 byl zaměstnán ve společnosti ICON Communication Centres s.r.o. jako komunikační odborník. V tomto období žalobci zemřel otec a žalobce zdědil finanční částku ve výši cca 500.000,- Kč. Tuto finanční částku spravuje žalobcův bratr A. a podle potřeby žalobci z tohoto podílu vyplácí měsíční rentu ve výši cca 5.000,- Kč až 10.000,- Kč. Po vyčerpání uvedeného dědického podílu nebude pro žalobce problém najít si dobře placenou práci se stabilním příjmem, ze kterého zajistí životní náklady pro sebe a svou rodinu.

Ministr vnitra rozhodl o rozkladu žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 29. 2. 2012, č.j. MV-6473-4/VS-2012, a to tak, že rozklad zamítl. Ministr vnitra v odůvodnění tohoto rozhodnutí uvedl, že žadatel nesplňuje podmínku stanovenou v ust. § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť porušoval předpisy o veřejném zdravotním pojištění opakovaně a dlouhodobě a ve spojitosti s jeho třináctiletým pobytem v České republice nelze jeho opomenutí v placení pojistného hodnotit jinak, než jako závažné porušení dotčených předpisů na úseku pojistného takové intenzity, že bylo na místě nesplnění podmínky ve výše uvedeném ustanovení konstatovat. Dále konstatoval, že prvoinstanční správní orgán své rozhodnutí řádně odůvodnil s tím, že uvedl veškeré zjištěné skutečnosti a podložil je důkazy. Správní orgán vyšel ze spolehlivě zjištěného stavu věci a správní uvážení bylo logickým vyústěním řádného hodnocení skutkových zjištění při respektování základních právních principů správního rozhodování. Z výše uvedených důvodů ministr rozkladu nevyhověl, když současně rozhodnutí odpovídá okolnostem daného případu a bylo při jeho vydání dbáno i na to, aby se nelišil od případů podobných.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Podle ust. § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, státní občanství České republiky lze na žádost udělit fyzické osobě, která splňuje současně tyto podmínky:

- a) má na území České republiky ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržuje,
- b) prokáže, že nabytím státního občanství České republiky pozbyde dosavadní státní občanství, nebo prokáže, že pozbyla dosavadní státní občanství, nejde-li o bezdomovce nebo osobu s přiznaným postavením uprchlíka na území České republiky,
- c) nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin,
- d) prokáže znalost českého jazyka a
- e) plní povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky.

Podle ust. § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, ministerstvo může dále v případech hodných zvláštního zřetele prominout i podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d) a e).

Žalobce v rozmezí let 2003-2009 neprováděl úhrady pojistného na veřejné zdravotní pojištění řádně ve stanovených termínech a z tohoto důvodu nebylo vyhověno jeho první žádosti o udělení českého státního občanství. Žalovaný nevyhověl z totožného důvodu ani druhé žalobcově žádosti o udělení občanství, ačkoliv dle žalobce byly v projednávané věci dány důvody hodné zvláštního zřetele odůvodňující prominutí nesplnění podmínky stanovené v ust. § 7 písm. e) zákona o státním občanství. Tyto žalobce spatřuje v době dvou let od uplynutí podání první žádosti, ve skutečnosti, že je od září 2009 do současnosti zaměstnán a zálohy na pojistné za něj odvádí zaměstnavatel, tedy do budoucna nehrozí reálné nebezpečí opětovného porušení předmětné žalobcovy povinnosti, ve skutečnosti, že nikdy nepobíral dávky státní sociální podpory, dále ve skutečnosti že žije jako osoba bez státního občanství v České republice již třináctým rokem, s manželkou, státní občankou ČR vychovává tři děti, které jsou též státními občany ČR, chce zde i nadále žít a vychovávat své děti, Českou republiku považuje za svůj domov a má zde četné sociální vazby. Žalobce v napadeném rozhodnutí spatřuje libovůli správního orgánu a překročení mezí správního uvážení.

K výše uvedenému soud uvádí, že není úkolem soudu ve správním soudnictví nahradit správní orgán v jeho odborné kompetenci ani nahradit správní uvážení uvážením soudním, nýbrž posoudit, zda se správní orgán v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal se zjištěným skutkovým stavem, resp. zda řádně a úplně zjistil skutkový stav, a zda tam, kde se jeho rozhodnutí opíralo o správní uvážení, nedošlo k vybočení z mezí a hledisek stanovených zákonem. (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, sp.zn. 5 A 139/2002).

Jak již Nejvyšší správní soud konstatoval ve svém rozsudku ze dne 23. 7. 2008, č.j. 3 As 51/2007-84, *nevypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku se všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to zpravidla nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v nedostatku jeho důvodů*“.

V projednávané věci soud shledal, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal s námitkou žalobce uvedenou v rozkladu, týkající se skutečnosti, že žalobce je osobou bez státní příslušnosti. (Ostatně touto skutečností se nezabýval ani správní orgán rozhodující ve věci v prvním stupni.) Tato skutečnost je při posouzení v rámci správního uvážení, zda se v případě žalobce jedná o případ hodný zvláštního zřetele ve smyslu ust. § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, námitkou jistě významnou, neboť právní stav fyzických

osob bez jakékoliv státní příslušnosti je považován za jednoznačně nežádoucí s ohledem na nemožnost dostatečného zajištění práv a svobod těchto osob.

S ohledem na výše uvedené proto soud napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Právním názorem, který soud vyslovil v tomto rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Žalobce měl se svojí žalobou úspěch a náleží mu proto náhrada důvodně vynaložených a prokázaných nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Tyto náklady spočívají v nákladech souvisejících se zastoupením advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů za 2 úkony právní služby po 2.100 Kč (za převzetí věci a sepsí žaloby), za 2 režijní paušály po 300 Kč a 21% DPH v částce 1.008 Kč. Celkem tedy činí náklady na právní zastoupení 5.808 Kč. Další náklady představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč. Celková výše náhrady nákladů činí 8.808 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 7. listopadu 2014

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Brunhoferová